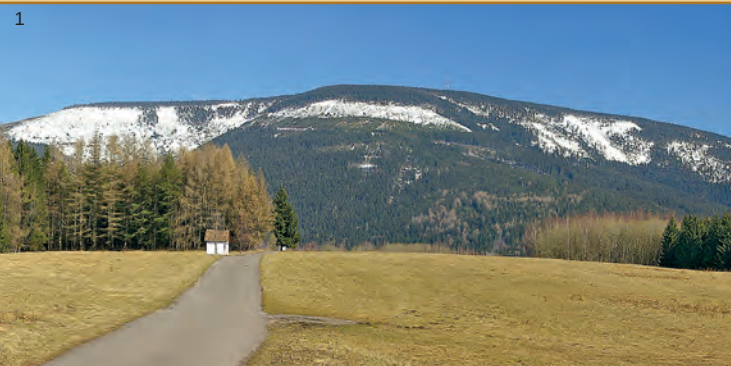

Lidé do Krkonošského národního parku jezdí zejména za turistikou, čerstvým vzduchem a přírodou. Ta může přežít 6 milionů návštěvníků ročně jen tehdy, pokud budou dodržovat následující pravidla. Jsou v podstatě stejná, jako když navštívíme nějakého kamaráda u něj doma. V Krkonoších je naším hostitelem příroda a my jsme dočasní hosté.

- Jásejte potichu. Zdejší zvířena Vám stejně nerozumí a dalším návštěvníkům může příjemné pocity navozovat ticho.
- Váš pobíhající čtyřnohý miláček může obtěžovat volně žijící živočichy a ostatní návštěvníky. Raději ho nechte na vodítku.
- Rozkvetlá horská květena by měla být jen potěchou Vašich očí. Daří se jí tady, nikoli na Vašich zahrádkách.
- Chcete-li se občerstvit, odnesejte v batohu zpět vše, co po Vašem posilnění zbude.
- Krkonoše jsou domovem vzácných rostlin a živočichů, kterých si ani nemusíte všimnout. Nejlépe je ochráníte, když zůstanete na značených turistických cestách.

Děkujeme a přejeme příjemný pobyt!

NA ČERNOU HORU A ZASE DOLŮ

Vydala Správa Krkonošského národního parku v roce 2015

Text: Michaela Dědková

Foto: Radek Drahný, Jana Feistauerová, Simona Macháčková

Grafická úprava: © 2123design s.r.o.

© 2015, Správa Krkonošského národního parku,

Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

Vytištěno na recyklovaném papíře.

ISBN: 978-80-87706-81-7

NA ČERNOU HORU A ZASE DOLŮ

*Černý Důl • Černá hora •
Černý Důl*

SPRÁVA KRKONOŠSKÉHO NÁRODNÍHO PARKU

www.krnap.cz

1. Panorama Černé hory • 2. Bouda Mír • 3. Můstek pod Hrnčířskými Boudami • 4. Náměstí v Černém Dole • 5. Obnovená štětovaná cesta • 6. Kaplička zasvěcená archandělu Michaelovi

 602 448 338 nebo **1210**
 (+48) 985 nebo **601 100 300**
HORSKÁ SLUŽBA (CZ) / GOPR (PL)

CZ PI **Cil 3 / Cel 3**
2007.2013

 EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
PŘEKRAČUJEME HRANICE

NA ČERNOU HORU A ZASE DOLŮ

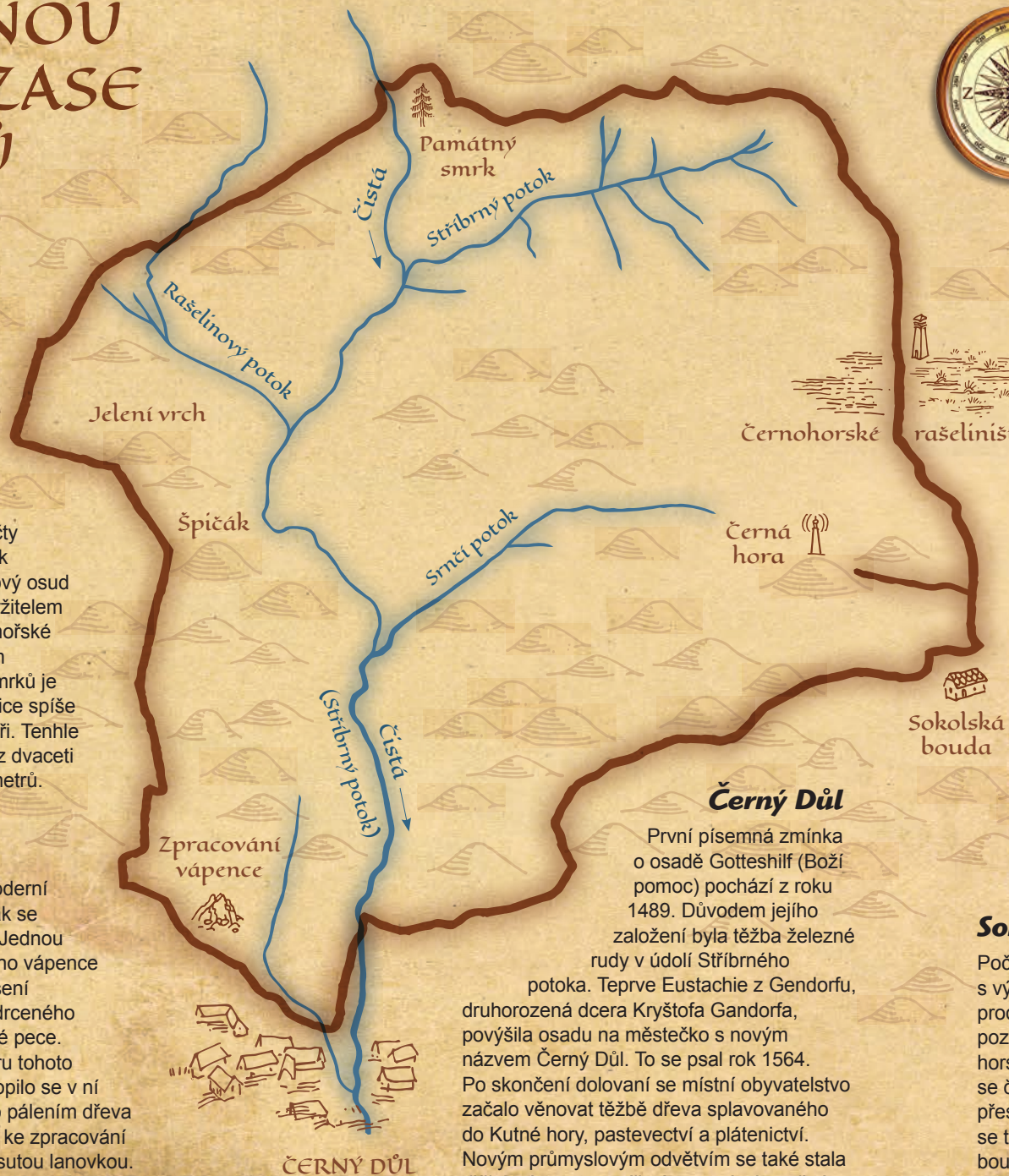
» ČERNÝ DŮL
» ČERNÁ HORA
» ČERNÝ DŮL

Památný smrk na Hrnčířských Boudách

Řeklo by se, že smrk není na horách ničím neobvyklým a že se lesníci spíše snaží jeho počty snižovat na úkor jiných dřevin. Smrk na Hrnčířských Boudách si ale takový osud jednoznačně nezaslouží. Je totiž držitelem jednoho českého prvenství: v nadmořské výšce 1 050 m je nejvýše rostoucím památným stromem. Památných smrků je v Krkonoších, ale i celé naší republice spíše jako šafránu. V Krkonoších máme tři. Tenhle je starý 150 let, po obvodu měří bez dvaceti centimetrů tři metry. Vysoký je 25 metrů.

Zpracování vápence

Těžba vápence byla bez použití moderní techniky fyzicky velmi náročná, a tak se lidé snažili ušetřit síly, kde se dalo. Jednou z možností bylo zpracování surového vápence přímo na místě bez nutnosti přenášení do vzdálenějších míst. K pálení nadrceného vápence sloužily kamenné šachtové pece. Jednu z nich uvidíte skoro na závěru tohoto okruhu. Má tvar osmiboké věže a topilo se v ní dřevěným uhlím, které se získávalo pálením dřeva v milířích. Dnes se vápenec odváží ke zpracování do Kunčic n. L. nejdelší nákladní visutou lanovkou.

Černohorské rašeliníště

V Krkonoších je jen velmi málo míst, do jejichž vývoje a podoby člověk nijak nezasáhnul. Kromě dřevěného chodníku nad úrovní rašeliny a vyhlídkové věže se tu hospodaří jen s minimálními zásahy. Rašeliníště představuje přírodní rezervoár vody i otevřenou knihu o krkonošské minulosti připravenou ke čtení. S pomocí sond do rašeliny se odborníci dozvídají, jaké podmínky tu panovaly před stovkami let a jak se změnilo zdejší rostlinstvo. Jedním z ukazatelů jsou v rašelině zakonzervovaná pylová zrna, která jsou otiskem prstu každé rostliny.

Vysílač

Černou horu už při příjezdu do Krkonoš poznáte podle charakteristického vysílače tyčícího se z černých lesů na jejím vrcholku. Nová dominanta vyrostla v nadmořské výšce 1 299 m v roce 1978 pod názvem Televizní vysílač česko-polského přátelství. Po digitalizaci televizního vysílání už na vysílači nepracují zaměstnanci radiokomunikací trvale. Mimo televize využívají vysílače také mobilní operátoři, policie, armáda a jedna celoplošná rádiová stanice. V noci o sobě vysílač dává vědět červeným světlem.

Sokolská bouda

Počátky existence Sokolské boudy jsou spojené s výstavbou lanovky na Černou horu. V roce 1929 prodal její stavitel firma Wiesner část nepotřebných pozemků České obci sokolské, která zde postavila horskou chatu. Zřejmě největší srub v republice se čtyřmi patry v době své největší slávy ubytoval přes stovku nocležníků. Za druhé světové války se tu nejdříve rekreovala německá mládež, pak bouda sloužila k výcviku diverzantů. Její současný politováníhodný stav nepotřebuje komentář.

Černý důl

První písemná zmínka o osadě Gotteshilf (Boží pomoc) pochází z roku 1489. Důvodem jejího založení byla těžba železné rudy v údolí Sříbrného potoka. Teprve Eustachie z Gendorfu, druhorozená dcera Kryštofa Gandorfa, povýšila osadu na městečko s novým názvem Černý důl. To se psal rok 1564. Po skončení dolování se místní obyvatelstvo začalo věnovat těžbě dřeva splavovaného do Kutné hory, pastevectví a plátenictví. Novým průmyslovým odvětvím se také stala těžba vápence, s níž vás seznámí naučná Vápenická stezka.